

Af Lars Nielsen Sardemann

Drøm

De siger, du skal få hesten ombord på flyet.

Den er urolig og kæmpestor.

Du skal proppe den ind i en høj smal kasse og bakse den op ad en trappe til flyets øverste etage.

Der skal flere heste ombord, så det skal gå stærkt.

En flap hænger ned og spærrer for trappen. Forsøger at tape flappen fast, men tapen hænger fast i alt på dig, og tiden går.

Da du endelig er klar, kommer de næste heste ind.

Din kasse er tom, nogen har lagt din hest under nogle sæder.

Prøver at få hesten fri, men den vil ikke ud igen.

Fiktion

Dobbelt Windsor

Dines vågner med den store hovedpude trukket godt op over hovedet. Han er på landet, i sommerhuset hvor de lette, lyse sommergardiner ikke holder megen morgensol ude. Hans hoved dunker og koger, og hans mørke krøller klistrer af varmen fra dunene. Da han vil vende sig, er sengetøjet vådt af sved og savl, så han beslutter at blive liggende i samme stilling og lade blikket vandre fra under puden. Lade som om verden ikke har opdaget, at han er vågen. Håbe at verden ikke vil ham noget i dag.

Der havde længe været meget larm i Dines' hoved. Alle ville have noget af ham. Men hvad ville Dines have af verden? Dines var sine forældres ønskebarn. Dines var sine forældres eneste barn. På hans ene skulder sad Mor med højlydte drømme om en svigerdatter og nogle børnebørn. På den anden skulder sad Far på flæsket og skubbede familiens hæderkronede advokatfirma helt ind under huden på ham.

Dines blev opkaldt efter sin tipoldefar, firmaets grundlægger.

Hans blik lander på tøjbunken, som vokser fra gulvet op ad lænestolen og krones med slipset, der stadig er bundet med windsorknude, let at smyge sig hurtigt ind i. Det er Mor, der har styr på dobbelte windsorknuder, så Dines løsner kun slipset lige akkurat så meget, at han kan smyge sig ud og ind uden at komme i problemer.

- Halve windsorknuder er kun for elever og andre kontormus, mente Mor. Men du er kompagnon og skal videreføre din fædrene arv.

Derfor den dobbelte Windsor. Du tror det nok ikke, men pigerne lægger faktisk mærke til størrelsen på slipseknuden, kvadrede mor let rødme - Goldschmidts yngste datter fra forkontoret havde i hvert fald bemærket den, tilføjede hun sigende.

Dines havde passeret hende hver morgen nu et halvt år men mest lagt mærke til advokatfuldmægtigen Kasper et par borde længere henne. Og slipseknuden var ikke det første, Dines tænkte på ved Kasper. Desuden var Goldschmidts datter vist mest optaget af hunde.

Der var reception og fredagsfest på kontoret, et par dage efter Dines endelig bestod sin juridiske embedseksamen. Det var på hans første dag som partner i familiefirmaet. Selvom han havde måttet bruge tre år mere end normeringen, havde han fået eget kontor og egne sagsområder fra Dag 1.

Far havde struttet af stolthed, og Mor havde bestilt Champagne og det store kagebord fra La Glace.

Hun havde fået kontoret ved siden af Fars indrettet med anegalleri og Stifterens egen skrivebordsstol, længe før Dines havde bestået sin eksamen.

Dines letter lidt på puden og mærker en sur lugt af rødvinssjatter og smøger, der blander sig med lugten fra hans klamme sengetøj. Glimt af gårsdagen klikker sig frem for hans indre som dias fra et gammeldags lysbilledapparat. Dines trækker pude og dyne helt op over hovedet og mærker en brændende fornemmelse i hele kroppen, mens han prøver at fortrænge drømmen med hesten - det føles som om, hesten har trampet ham i hovedet.

Allerede omkring første kvartalsmøde i ejerkredsen, havde Dines mærket tyngden af uafsluttede sager. Aldrig før havde han skullet jonglere med så mange åbne ender på en gang. Sagerne kom væltende ind, og Dines kunne ikke følge med.

- Der er sandelig bud efter min eftertragtede kompagnon, havde Far bemærket med et anerkendende nik i retning af de tårnhøje bunker på Dines' skrivebord. Det er godt at se, du bliver holdt til ilden!

Det skulle vise sig mere sandt, end Far kunne have forestillet sig. Da andet kvartalsmøde nærmede sig, var bunkerne på skrivebordet vokset til det dobbelte. Dines var begyndt at skjule sagsmapper under gulvtæppet og bag gardinerne, og han havde konsekvent "optaget-skilt" på sin dør for at ingen skulle kigge ind uden varsel. De sager, han fik afsluttet, var små men havde lige akkurat kunnet dække over katastrofen. Indtil i går, hvor ejerkredsen havde ytret ønske om, at kvartalsmødet henlagdes til Dines' nyindrettede kontor, så de kunne beundre anegalleriet og Stifterens stol. Der sad Dines med sin guldske i munden og hele anegalleriet stirrende tungt på sig.

Bunkerne måtte væk inden mødet. Helt væk.

Syv flyttekasser fulde af sagsmapper. Dines overvejede kort at bede Kasper om hjælp men skød så ideen fra sig og ventede med at bære ned, til alle var gået. Det her måtte han klare selv.

Det var, da han sad alene i bilen på vej op til sommerhuset, at der gik hul på ham. En pludselig tomhed, alene i sig selv, alene sammen med andre. Og aldrig med reel styring selv. Før nu, med hænderne på rattet og kurs mod katastrofen.

Dines havde truffet sit livs første og største selvstændige valg.

Sammen med sommerens kvas og haveaffald udgjorde de syv kasser fulde af advokatopgaver det største bål i sommerhusets lange historie. Den tykke hvidlige røgsøjle kunne ses langvejs fra. Da ilden var på sit højeste, stillede han sig med lukkede øjne og lod sig bemægtige af bålets buldrende kraft, varmebølgens trykken mod brystkassen og flammernes frihedsbrøl.

Først da skjorten føltes, som om den brændte i huden, løsnede han den dobbelte Windsor og gik tilbage op til huset, hvor han tømte et par flasker rødvin og sluttede en form for fred.

Dines kan næsten ikke få luft under dynen. Han krænger sig fri og mærker tyngdekraften modarbejde sit hoved, da han rejser sig op i sengen. Han svinger benene ud over sengekanten, undgår med nød og næppe at plante sine bare tæer i et smadret rødvinglas, da han rækker ud efter tøjbunken. Tøjet er sodet i kanterne og lugter kvalmt af brænderøg. Lugten vender øjeblikkeligt vrangen ud på Dines. Han knækker sig voldsomt og tømmer de sidste rester af sit gamle liv ud i toilettet.

Han rejser sig, skyller munden og slår vand i ansigtet. Ser sin slidte alvor i spejlet og går så ud i haven.

Nøgen går han med tøjbunken under armen ned til bålpladsens sidste orange gløder og ofrer jakkesættet, skjorten og slipset.

En dobbelt Windsor brænder hurtigere, end man skulle tro.